

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-05-22

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 6 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10271>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 63

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΛΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

22, ΜΑΪΟΥ 1885.

ΛΕΞΕΙΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ.

[συνέχεια]

Γ. ΑΓΑΠΗ. "ὦ ναί! Μᾶς τὸ ἐπιτρέπει ἀρὰ γε ἡ Κυρία αὕτη ν' ἀναφέρωμεν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά της; Οἱ ἄστατοι ἡμεῖς ἔρασταί της τὴν κατηντήσαμεν τόσον ἰδιότροπον ὥστε οὐδὲ κατὰ πρόσωπον εὐχαριστεῖται νὰ τὴν βλέπωμεν· ἀκούουσα δὲ τὸ ὄνομά της, τὸ ἕποῖον μεταχειρίζομεθα πρὸς κατόρθωσιν ἑνὸς σκοποῦ μας πάντοτε, στρέφεται ἕξαρνα, νομίζουσα ὅτι πράγματι τὴν ἐκάλισαμεν, ἀλλ' ἀφοῦ ἴδῃ ὅτι ἠπατήθη, ἀφοῦ γνωρίσῃ ὅτι ὄχι πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ πρὸς τὸ ἕλως ἀντίθετον μέρος ἔχομεν ἐστραμμένην τὴν καρδίαν, τότε στρέφει πρὸς ἡμᾶς τὰ νῦτα καὶ σπεύδει ν' ἀπομακρυνθῆ ὅσον τὸ δυνατόν μακρύτερον ἀπὸ τοιαῦτα θηρία.

Ἄ γ ἀ π η! ὄνομα καὶ πράγμα ὅλων ἀφηρημένον. Ἄλλ' ὄχι! τί εἶπα! ἀποδείξτε τῆς πολλῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὅλοι μιστὰς ἡμᾶς· εἶνε ἢ ἐν πᾶσι συμφωνία καὶ ἐμόνοια τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς πᾶσαν περίστασιν. Καὶ εἶνε δυνατόν νὰ μᾶς ἀφήσῃ, ἢ φιλαυτία διὰ νὰ μᾶς πλησιάσῃ ἡ ἀγάπη; προσπαθοῦμεν νὰ δεῖξωμεν ἀγάπην ἕως οὗ κατορθώσωμεν τὸν σκοπὸν μας· νὰ ὠφελήσωμεν δηλ. ἑαυτούς· κατοπινὸν δὲ μὴ ἀκαποῦ σέδα καὶ πᾶν μέδον. Μίαν φοράν ἡ Ἄλουπού εἶδεν ἕνα κόρακα καὶ ἐκράτει

ἕν κελὸν κομμάτι κρέας· τί νὰ κάμῃ λοιπὸν διὰ νὰ τοῦ τὸ πάρῃ;—ἀγ φίλε μου κόρακα—τὸν λέγει—ἐγὼ εἶνε τώρα τόση ὥρα ποῦ σὲ ζητῶ διὰ νὰ σὲ πρκαλέσω νὰ μοῦ τραγουδήσῃς κομμάτι μ' ἐκείνην τὴν ὠραίαν σου φωνὴν νὰ παραγορηθῶ ὀλίγον ἀπὸ ἕνα τρομερὸν πάθος· ποῦ μὲ βασανίζει.—ἀμέσως κυρὰ Ἄλουπού—τὴν λέγει, καὶ νὰ σου τὸν χάχαν κλείει τὰ ἔμματα καὶ ἀνοίγει τὸ στόμα νὰ τραγουδήσῃ· πίπτει τὸ κρέας, τὸ ἀρπάζει ἡ Ἄλουπού, τὸ κατεβρόχθισε καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη ἐτραγούδει.— Ἄ φίλε—τὸν λέγει—σιῶπα διότι ἡ ἀηδὴς φωνὴ σου θὰ μὲ κάμῃ νὰ ξεράσω τὸ κρέας ποῦφαγα· ἐθεραπεύθη πλέον τὸ πάθος μου· μὲν ἀλλ' ἡ δίκῃ σου ἀνησία θὰ μείνῃ ἀθεράπευτος. Ἀνοίγει τὰ ἔμματα ὁ δυστυχὴς κόραξ, παρατηρεῖ καὶ κρέας καὶ Ἄλουπού ἀνεληφθησαν. Ἀπαράλλακτα λοιπὸν ἡ ἀγάπη τὴν ὁποίαν φανερώνομεν ὅτι ἔχομεν εἰς ἕνα τινὰ εἶνε τόσον ἀληθὴς ὅσον ἦτο ἡ ἀγάπη τῆς Ἄλουπούς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ κόρακος. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ ἴδιον, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως γινόμενον. Κατοπιν δὲ τοὺς αὐτοὺς καὶ εὐφυστέρους βέβαια ἀκόμη ἐμπαιγμοῦ, κάμνομεν πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐπίστευσε ὅτι ἡ ἀγάπη μας ἦτο ἀληθὴς. «Ἄκουσε φίλε μου—λέγομεν πρὸς τινὰ—ξεύρεις ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ εἰλικρινῶς· νά! κύταξε, (καὶ βάλλομεν τὸ χεῖρ πᾶνω 'ς τὴν καρδίαν) σ' ἔχω ἐδῶ μέσα καὶ κάθεσαι· προσπά-

θησε νὰ κατορθώσῃς τοῦτο ποῦ σοῦ λέγω καὶ θὰ δῆς καὶ ἐμοῦ τὴν ἀνθρωπιά μου» καὶ ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἂν ἦνε χάχαν καθὼς ἔ κόραξ, προσπαθεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν φίλον τοῦ· μετὰ ταῦτα δὲ μὴ «ἔλα φίλε μου... κάθησαι νὰ πάρῃς τίποτε... καφετῆ! φέρε ἕνα καφέ» καὶ τετέλεσται! ἐπληρώθη καὶ ὑπερεπληρώθη ἡ προσπάθεια τοῦ φίλου καὶ ἂν τολμήσῃ ἄς παραπονηθῆ· «τί κύριε; ἂν δὲν συνέβαινε τό... καὶ τό... νομίζεις ὅτι μόνος σου θὰ κἀτῶρθαν τίποτε;»

Ἴδου λοιπὸν πότε καὶ διὰ ποίους σκοποὺς φανερώνομεν ὅτι δῆθεν ἀγαπῶμεν τινὰ. Κυρίως δὲ μὴ μισοῦμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ μὲ βλέμμα δάσκαλον καὶ φθονερὸν βλέπομεν τὰς ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ εὐτυχεῖς πράξεις τοῦ ἄλλου· ὁ πτωχὸς μισεῖ τὸν πλούσιον, διότι εἶνε πλούσιος, καὶ ὁ πλούσιος περιφρονεῖ τὸν πτωχὸν, διότι εἶνε πτωχὸς, ἐνῶ ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον πρέπει νὰ γίνηται. Πλείστα δὲ αἰτιώματα συμβαίνουν καὶ ἐντὸς ἀνεπτυγμένων κοινωνιῶν τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαμάχης, μίσους, φθόνου καὶ καταφοράς, καὶ τὰ ὁποῖα οὐδόλως θὰ συνέβαινον ἐὰν ἡ ἀνάπτυξις ἦτο τοσαύτη ὥστε νὰ θεωρηθῆ ἀναγκαίαν τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ σύμπραξιν μικρῶν καὶ μεγάλων. Ὅτι εἰς σκόπτει ἀναίτιως τὸν ἄλλον ἀπλῶς διὰ νὰ δεῖξῃ εὐφυσίαν, ὁ ἄλλος περιφρονεῖ τὸν ἄλλον διὰ νὰ

φανή μέγας, ὁ ἄλλος φθονεὶ τὸν ἄλλον καὶ προσπαθεὶ νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὰς ἐργασίας του κλ. κλ. Σφάλλει τις εἰς μίαν του πράξιν; προσοχή! νὰ μὴ τὸν συμβουλεύσῃ κανεὶς νὰ διορθωθῇ. Τρέχει κατόπιν ἐνὸς ὀλέθρου; ἀφήσατέ τον· καλὰ νὰ πάθῃ. Τοιαῦτα καὶ πλείστα ἔσα ἕμοια καὶ χείρονα συμβαίνουν καθ' ἑκάστην, διότι μισοῦμεν καὶ φθονοῦμεν ἀλλήλους.

Δ. ΤΙΜΙΟΤΗΣ. ὦ! λέξις ἀρκετὰ μεγάλη καὶ λεπτή. Εὐτυχῶς διατελεῖ εἰσέτι παρ' ἡμῖν ξενιζομένη ἢ εὐγενὴς αὕτη Κυρία, ἀλλὰ τὴν περιωρίσαμεν τόσον ὥστε κατήντησε φθισικὴ καὶ τὴν φοβουμαί· δηλαδὴ (πρέπει νὰ ἐξηγηθῶ διὰ νὰ μὴ με λιθοβολήσῃτε) πολλὰ πράγματα τὰ ἅποια ἄλλοτε θεωροῦντο ὡς ἄτιμα καμμάτι σήμερον τὰ θεωροῦμεν ὡς συνακόλουθα τῆς ἐλευθερίας . . . π. χ. τί πειράζει, ἐὰν ἐπιστατῶν εἰς μίαν ἐργασίαν προσθέσω καὶ ἐγὼ κάτι τι εἰς τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς πολλοὺς μου κόπους; τί πειράζει ἐὰν ἀγοράζω μὲν, εἶπω 8 ἀντὶ 10 ὀκάδων π. χ. πωλῶν δὲ εἶπω 10 ἀντὶ 8; τί πειράζει ἐὰν . . . κλ. Κατὰ πόσον ἐν τούτοις περιωρίσθη καὶ ἡ λέξις αὕτη ἐρωτήσατε φίλον μου τίνα ἄλλοτε πάρεδρον δικαστηρίου τινὸς νὰ σᾶς εἶπῃ ὅτι ἀκατὰ τὸ σιερί, νέος ἄγαμος δὲν προσβάλλεται διὰ τῆς λέξεως «ἄτιμε».

Ε. ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ. «Ἐδώσαμεν πάνω ὡς τὴν πῆτταν». Ἄπορῶ τί ζητεῖ τὸ μᾶς αὕτη ἡ λέξις! Τὰ ἀδύνατα δύνατὰ δὲν γίνονται ποτέ. Ἐπειτα πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν φύσιν. Μήπως ἡ φύσις εἶνε σταθερά; πόσας φάσεις δὲν λαμβάνει ἐντὸς ἐνὸς ἔτους; πόσας τροπὰς δὲν ὑφίσταται ἐντὸς ἐνὸς μηνός; πόσας μεταβλητάς δὲν πάσχει καὶ ἐντὸς μιᾶς ἀλόμῃς ἡμέρας; Μήπως τὸ πλοῖον εἰς τὸ πέλαγος ἀκολουθεῖ κατ' εὐθείαν τὸν δρόμον του καὶ δὲν ἀναγκάζεται νὰ πλαγιοδρομῇ πολλάκις διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του; Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν σκοπὸν μας βλάπτει ἐὰν τὸ πρῶτ' ὑποσχεθῶμεν ἄλλα καὶ τὴν νύκτα πράξωμεν ἄλλα; ἐὰν χθὲς ἤμην προσκεκολλημένος εἰς ἓν ἄρμα πρὸς κατορθώσιν ἐνδὸς καλοῦ καὶ σήμερον παρεσύρθην ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἄρματος εἰς τὸ ὅποιον εὖρον συμφέρον; Τέλος πάντων ὡς σιωπήσω πιά, διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε πικρὰ, καὶ κακὴ τύχη εἰς ἐκεῖνον ὅστις

τῆς λέγει. . . Ἄλλὰ τί; νὰ σιωπήσω; θὰ ἐπανέλθω δριμύτερος.

Τὸ ὑλικόν, τὸ ὅποιον ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Σουακίμ, τοῦ ὅποιου ἡ στρώσις ἐγκατελείφθη, ἔρχεται εἰς Κύπρον. Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀνήγγειλε τοῖς Βουλευταῖς τῆς Νήσου ὅτι ἐὰν τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου συνάψῃ δάνειον πρὸς στρώσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς 50 περίπου ἀγγλικῶν μιλίων ἢ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ὑλικὸν δωρεάν. Ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τι ἀπήντησαν εἰς τοῦτο οἱ Βουλευταί, ἀλλὰ πρῶτον, πιστεύω, ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωμεν εἰς ποῖον διαμέρισμα ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ γείνη καὶ ποῖας πόλεις θὰ συνδέσῃ ὁ σιδηρόδρομος, διὰ νὰ ὑπολογίσωσι καλῶς καὶ δὴ μετὰ ὠριμον σκέψιν καὶ συζήτησιν ἕλων ὁμοῦ, ἂν ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θὰ ἀπαντᾷ τὰ ἔξοδά του καὶ συγχρόνως ἂν θὰ ὑπάρχῃ πλεόνασμα δι' οὗ νὰ καλυφθῇ μετὰ τινος καιρὸν τὸ δάνειον. Ἀνάγκη πρὸς τούτους νὰ γείνη σκέψις εἰς ποῖον διαμέρισμα καὶ εἰς ποῖαν γραμμὴν δύναται ὁ σιδηρόδρομος πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐργάζηται καλλίτερον καὶ ἐπομένως ἐπωφελέστερον, ἐκεῖνο δὲ τὰ διαμέρισμα νὰ προτιμηθῇ τὸ ἔχον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο, ἀδιάφορον οἶον καὶ ὅπου ἂν ᾖ. Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ τοιαύτη γραμμὴ ἐν Κύπρῳ, δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν τὴν περίστασιν ἐὰν ὁμοῦ δὲν ὑπάρχῃ, νὰ παρακαλέσωμεν τὴν χαριτόβρυτον καὶ Σεπτὴν ἡμῶν Ἀνασσαν νὰ κάμῃ καὶ τὰ ἔξοδα ἀφοδ' ἡμῶν χαρίζῃ τὸ ὑλικόν, νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημα· νὰ τὸν κάμῃ δὲ ὅπου θελήσῃ διὰ νὰ λείψῃ καὶ καθε φιλονεικία.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην (15) 27 Μαΐου) περὶ τὴν 10 μ. μ. ὥραν σεισμὸς μετὰ τρομεροῦ κρότου, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐλαφρὸς ἐπὶ 4 περίπου δευτερόλεπτα δι-αρκέσας διὰ δὲ τελευταίας ἰσχυρὰς δονήσεως ἀλλὰ βραχυτάτης διάρκειας κατετάραξε σύμπασαν τὴν πόλιν μας. Ἡ διεύθυνσις τοῦ σειμοῦ ἦτο ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς. Τὸν σεισμόν ἠσθάνθησαν καὶ ἐν Λευκαρίαις καὶ ἐν Λάρνακι καὶ πλείστοις ἄλλοις κατὰ τὴν γραμμὴν ταύτην χωρίαις. Παρατηρήθη ὅτι ὁ σεισμὸς ἐν Λεμνησῶν εἶνε πάντοτε ἰσχυρότερος τῶν ἐν ἄλλοις μέρεσι τῆς νήσου συμβαινόντων.

Κατὰ νεώτερας εἰδήσεις αἱ 500 ἡμίονοι, τὰς ὁποίας προῦκειτο νὰ φέρωσιν εἰς Κύπρον διὰ νὰ τὰς ἐκποιήσωσιν οἱ Ἀγγλοὶ, στέλλονται αὖτις εἰς Σουακίμ. Φαίνεται ὅτι ἐπειδὴ ἡ Πύλη ἠρνήθη ν' ἀναλάβῃ τὴν καθυσύχασιν τῶν ἀνταρτῶν εἰς Σουακίμ, πρακτικῶς εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, σκοπεύει καὶ πάλιν, ἡ Ἀγγλικὴ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκστρατείαν.

Ἀτμόπλοιοι τῆς ἐταιρίας Παπαγιάννη ἐκόμισε σήμερον (Δευτέραν) εἰς Λεμνησῶν ξυλείαν καὶ διάφορα ἄλλα διὰ τὸν στρατόν. Ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν αὕτη μερὸν διὰ Λάρνακα ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μάλταν.

Καίτις ἐν τῇ δοξολογίᾳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Σ. Ἀνάσσης ἐν τῇ Ἐκκλ. Φανερωμένη Λευκωσίας ἦτο τὸ πλῆθος ἄπειρον, παρατηρήθη ὁμοῦ ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀναφωνηθὲν «Ζήτω ἡ Βασίλισσα» δὲν ἀντήχησε πολὺ, τοῦ-τι δὲ δυσηρέστησεν (ὡς ἐνόησάν τινες) τοὺς κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρευρεθέντας Ἀγγλους. Τί σημαίνει ἀρὰ γε τοῦτο; Ἡθέλησαν ἀρὰ γε με τοῦτο ν' ἀποδείξωσιν οἱ Λευκωσιῶται ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κύπρος ἀγνοεῖ τὸν πραγματικὸν κυρίαρχόν της, συνέπεσε δὲ τὴν μὲν μίαν νὰ ἐορτάζῃ ἡ Σ. Βασίλισσα τὴν δ' ἄλλην ὁ Σουλτάνος νὰ ἐλαττώσῃ ἢ μία τῆς ἄλλης τὴν λαμπρότητα; Ἄλλ' ἀφοῦ ἡ μία ἐξέλιπεν ἕως ὄφειλεν ἢ ἄλλη νὰ λαμπρυνθῇ δεόντως.

Ἀξία πολλῶν ἐπαίνων τυγχάνει ἡ Ἱ. Μονὴ Μαχαράδος συστήσασα σχολὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιολόγου καὶ ἐναρέτου διδασκάλου κ. Μητροφάνους Γεροδιακόνου τελιοδιδάκτου τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἑλλ. σχολῆς. Πλείστοι ὅσοι παιδὲς τῶν ἐκεῖ περιχώρων θὰ γευθῶσιν ἤδη τῶν ἱερῶν τῆς παιδείας ναμάτων, θὰ εὐλογῶσι δὲ καὶ μακαρίζωσι τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν ἀξιεπαίνους τῆς Μονῆς Καλογήρους. Εἶθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα Μοναστήρια εὐπορώτερα τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα.

Ἡ Α. Π. ὁ ἁγ. Κιτίου ὠμίλησε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν [19] 31 Μαΐου) πλείστα ὅσα καλὰ καὶ ὠφέλιμα περὶ τοῦ Ἐκκλ. ζητήματος, προῦτεινε δὲ τὸν κατ' ἐπιτροπὴν ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μητροπόλεως του καὶ πρὸς σύσκεψιν περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι διαχειρίσεως τούτων.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ τελωνεῖόν μας ἐνταῦθα ἀντὶ 8 τοῖς 100 ἤρχισε νὰ λαμβάνη κατὰ πληροφωρούμεθα 10. Ἀπὸ 20 μέτρα ὑφάσματος ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ὁποῖου δὲν ἔμενε σύμφωνον μὲ τὸν ἔμπορον ἐζήτησεν ἐπιμόνως καὶ ἔλαβε δύο μέτρα διὰ τελωνεῖον. Εἶνε ἀρά γε καὶ τοῦτο νεωτέρα διαταγή; Μὰ τί διάβηλον λοιπόν; πᾶσα νεωτέρα διαταγή τὴν αὔξησιν μόνον τῶν φόρων ἀφορᾷ οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐλάττωσιν; Θὰ πληροφωρηθῶμεν ἂν τοῦτο εἶνε νόμος πλεόν καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ καταχωρίζομεν ἤδη ἀπολογίαν τοῦ ἀδίκως καὶ ἀναιτίως ἐκ Λευκάρων δημοσίως ὑβρισθέντος. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μὴ πράξωμεν τοῦτο καθότι εἰς τὸν δημοσιογραφικῶς ὑβριζόμενον ὀφείλομεν, νομίζω, νὰ παραχωρῶμεν χωρὸν ἀπολογίας.

Κύριε Συντάχτα!

Καταχωρίσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου τὰ ἀκόλουθα.

Τῷ ἐν Λευκάρων Χωρικῶν μου

Παράδοξός μοι φαίνεται ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῆς παρίπτωσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπινων πνευμάτων ἐπιδράσεως τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅτι σὺ, ὁ ψεῖς ἀκόμη ἀγνοῶν καὶ αὐτὴν τὴν τῶν 24 τοῦ ἀλφαβήτου γραμμάτων διαίρεσιν, ὡσεὶ ὑπὸ δαιμονίου τινός δυνάμει ἐμπνευσθεὶς, παρουσιάζεσαι σήμερον γραμματισμένος!!! Χάρις λοιπόν, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἢ μερικώτερον εἰπεῖν, εἰς τὸ παρὸν ἔτος, ὄπερ ἐντὸς δέκα περίπου ὡρῶν ἀνέδειξέ σε πολυμαθὴ καὶ ἀριστον διατριβογράφον! Ἄρά γε τίς κυρίως ἡ δύναμις [σὺ ὁ ὑποστάς τὴν ἐπενεργεσίαν αὐτῆς, παιτὸς ἄλλου γνωρίζεις κάλλιον καὶ ἐξήγησεν ἡμῖν] αὐτῆς ἢ τοσοῦτον σπουδαίως ἐπὶ τὰ ἐπενεργήσασα, ὡστε ἐξ ἀμαθεστάτου ὡς ἐν ροπή ὀφθαλμοῦ νὰ σὲ μετατρέψῃ, ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου, εἰς πολυμαθὴ μάλιστα καὶ δημοσιογράφον;

Ἄλλ' ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν πραγματικότητα, ἵνα μὴ ὁ χρόνος εἰς μάτην παρερχῆται. Τοῖς πᾶσι γνωστὸν τυγχάνει, χωριανέ μου, ὅτι ἀγνοεῖς οὐ μόνον ὡς ἀνωτέρω εἶπον, τὰ στοιχεῖα τῆς γραμματικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ὀνόματός σου ὀρθὴν γραφὴν καὶ ὅτι ὀπισθέν σου ἕτερός τις κρύπτεται, δηλονότι ὁ πολυθρήλλυτος γραμματεὺς σου [δὲν ἀγνοεῖς τίς οὗτός ἐστιν] ὅστις δολίως ὀπισθέν σου κρυπτόμενος, καθιστᾷ σε τυφλὸν ὄργανόν σου, πειρώμενος ὅπως διὰ τῶν σκευωριῶν καὶ ἀγυρτειῶν του διεγείρῃ πάθη καὶ μίση, μεταξύ ἐμοῦ καὶ σοῦ, σπουδαίως

ἐξυπηρετοῦντα τοὺς δολίους αὐτοῦ σκοπούς. τούτων οὕτω λοιπὸν ἐχόντων, θεωρῶ ὅπως ἄσκοπον ν' ἀπαντήσω εἰς σὲ δι' ὅσας ἐρεσχηλίας ὁ "δοκησισοφός" [ὡς Λαρνακεὺς τις εἰκότως τὸν ἀπεκάλεσεν] ἐκείνος ὑπὸ τὸ σχῆμά σου εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ "Χωριάτου" φύλλον ἐπέστειλε, μὴ ἀποτενόμενος, ὡς ἔδει, πρὸς τὸν ἐκ Λάρνακος δύσπεπτα καταπότια ἐσχάτως αὐτῷ θόντα. Ἀφοῦ ὁμως ὁ τζαρλατάνος γραμματεὺς σου καὶ παράσιτος ἐκείνος, ἀγνοῶν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ παραφορᾶς, ποῦ νὰ ἐξεμέσῃ τὴν ὑπὸ τῶν δυσπέπτων καταποτίων διεγερθεῖσαν χολήν του, διὰ σοῦ, πρὸς ἐμὲ, (διὰ λόγους οὓς ἐκεῖνος οἶδε) ἀποτείνεται καὶ ὑβριστικῶς εἰς διαπάλην μὲ προκαλεῖ, ὑποπτεύων, ὅτι ὑπ' ἐμοῦ ἐγράφησαν ὅσα εἰς τὸ προτελευταῖον φύλλον τῆς "Σάλπιγγος" ἐκ Λάρνακος ἐπεστάλησαν, ἄτινα, διατεινόμενοι, δικαίως αὐτοῦ καθήπτοντο, ἀναπόδραστος ἠγοῦμαι νὰ παρακκλέσω σὲ, τὸν χωριανόν μου, ἀφοῦ ἀπαξ ἐγένεσο ὄργανον, ὅπως ὡς ἀβραφρόνως προσήνεγκές μοι τὰ τοῦ ἀγύρτου καὶ τυχοδιώκτου ἐκείνου ὑποβολέως σου, τοῦ ἐν ὄλῃ τῇ χαρακτηρισμοῦ αὐτὸν δολιότητι, ἐμπαθεία καὶ ἀγυρτεία ὀπισθέν σου κρυπτομένου, οὕτω προσφέρῃς αὐτῷ πάραυτα τὰ ἐμὰ, ἄτινα εἰσὶ τὰ ἐξῆς:

Καὶ δὴ φίλε χωριανέ μου, πᾶσαν κατὰ βλαβὴν προσπάθειαν, ὅπως ἐρμηνεύσης πιστῶς.

Ὁ πλείστας ὅσας βαναύσους ὑβρεῖς κατ' ἐμοῦ ἀναιδῶς ἐκτεφενδονήσας ἀναίτητος ἐκείνος τυχοδιώκτης καὶ χαμερπέστατος κόλαξ, ὁ δίκην ψωραλέου κυναρίου τὴν οὐρανὸν αὐτοῦ σεῖων καὶ ἰδιοτελείας χάριν σὺ τε καὶ τινὰς ἄλλους χαμερπῶς κολακεύων, ὁ δειλιάς ἐνεκεν θέτων σε πρὸ αὐτοῦ ὡς ἀσπίδα, ἐν ἀρχῇ λέγει, ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκὸς κλ. κλ." Εἰπέ λοιπὸν αὐτῷ, χωριανέ μου ὅτι ὁ ὑπ' αὐτῷ ἀναιδῶς ὑβριζόμενος οὐδέποτε ὑπῆρξε βουδοβοσκός, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑπῆρξε τοιοῦτος, ἔργον οὐ δὲν ὄνειδος, ἀλλ' ἀπάτη, δόλος, ραδιουργία κλ., ἄτινα εἰσὶ τὰ διακριτικώτερα τοῦ ἀγύρτου ἐκείνου χαρακτηριστικὰ ἴσα ἴσα. τοῦτο εἶνε νοστιμώτατον, ὅτι "ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκός" σήμερον κατώρθωσε "νὰ τοῦ βάλῃ τὰ γαλλὰ" κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, ἵνα βλέπῃ (ὁ ἐκ γενετῆς εὐγενής) ὅπως τ' ἀντικείμενα καὶ οὐχὶ ἀντεστραμμένως, ὡς μέχρι τοῦδε τῷ συνέβαινε καὶ διέστρεφε πᾶν τὸ ἀληθές. Προσέτι δὲ εἰπέ τῷ ὅτι ὁ ἐκ γενετῆς εὐγενής (ἀθήγγανος καὶ εὐγενής γίνεταί;) φανεῖς ἐκ τῶν προτέρων καὶ τῶν ὑστέρων ἀνάξιος λόγου, ἐκτῆσατο τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ φήμην (ὡς βάλῃ τ' αὐτὰ τοῦ πίσω του) ὁ "ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκός", πιστῶς ἀνεκάθεν ὡς ἐμπράκτως ἀπεδείχθη ἐκτελεῖ πᾶν τὸ ἐκάστατε ἀνατιθέμενον αὐτῷ καθήκον, μηδαμῶς ποτε κατα

δεχόμενος νὰ καταχρασθῇ, ὡς ὁ ἀγύρτης ἐκείνος, ὅστις ἀδίκως ὡς κηφὴν ὑπὸ τῆς περὶ τρίδος ἡμῶν διατρέφεται. Καὶ ἀφοῦ οἱ βουδοβοσκοὶ τῷ ἀπαρέσκευσιν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταλαλοῦνται, διατί, ἐρώτησον αὐτὸν χωριανέ μου, παντρεῖα κολακευτικά μίση μεταχειρίζεται, μονονουχί τοῦς πόδας πάντων τῶν αὐτοῦ βουδοβοσκῶν καταφιλῶν, ὅπως μὴ ἀποβληθῇ καὶ ἀποχωρήσῃ αὐτῶν;

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ Χωρικὸς σου,

Φίλε Συντάχτα!

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις περὶ πολλῶν ἄλλων δρόμων προνοήσασα περὶ τῆς εἰς τὴν κωμόπολιν [σχεδὸν] Ἀκακθοῦν ἀγούσης οὐδόπως ἐφρόντισεν. Εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι πρὸ δύο περίπου ἐτῶν προὔτεινε εἰς τοὺς κατοίκους νὰ καταθέσωσι χιλίους ἐργάτας διὰ τὸν διορθωσῆ ἡ Κυβέρνησις; ἀλλ' ἔπρεπε νὰ βιάσῃ τὰ ἔργον αὐτῆ ἢ ἰδίᾳ, διότι ἡ ἀμέλεια καὶ ἀδιαφορία τῶν κατοίκων ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἔχει ὄριον. Οὔτε τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας κἀμνον οἱ πολυάριθμοι ἐπισκέπται τῆς κώμης ὡς πρὸς τοῦτο αἰσθάνονται οἱ κάτοικοι, οὔτε τὴν ὡς ἐκ τῆς δυσκόλου μετακινήσεως τῶν προϊόντων τῶν (ἄτινα εἰσὶ καὶ πολλὰ) προξενουμένην εἰς ταῦτα ζημίαν ἀναλογίζονται. Αὐτῆς δὲ τῆς κώμης αἱ ἄδοι διατελοῦσιν ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Ἀφοῦ κατώρθωσαν, καὶ εἶνε ὡς πρὸς τοῦτο ἀξίεπαινοι, νὰ φέρουν δι' ὑδραγωγείων νερὸν, ἀφίνουν τοῦτο νὰ λιμνάζῃ καὶ νὰ καταλασπῶνῃ τὰς ὁδοὺς, ὡστε καὶ ἀσθένεια: πηγάζουν καὶ οἱ διαβάται δυσκόλως διέρχονται.

Σαλπίζετε παρακαλῶ ταῦτα καὶ εἰάν μὴ ἀκούσασιν θὰ ἐπανέλθωμεν δριμύτεροι.

Ἀκανθοῦ 7 Μαΐου 1885.

Εἰς ἐγγχώριος.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι τὸ ἐπόμενον χωριεστάτον ἀνεκδοτόν, γενόμενον μετὰ τὴν ἐπίσημον ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ δεξιῶσιν τοῦ Λεσσέψ.

Ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Ἀκαδημίας ἡ πριγκήπισσα Μαθίλδη περιέμενε τὸν νεόν ἀκαδημαϊκόν. Ἀμα δὲ οὗτος ἐπεφάνη, τρέχουσα πρὸς αὐτόν.

— Κύριε Λεσσέψ, τῷ λέγει, εἰάν ἤμπορούσα θὰ σὰς ἐφιλοῦσα.

— Οἰεῖσθε, κυρία, ἀπαντᾷ οὗτος. Καὶ ἡ εὐγενὴς δέσπεινα πλησιάζουσα αὐτόν, ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ἐν μέσῳ τῶν παρισταμένων, δύο ἠχηροτάτα φιλήματα!

ΤΜΗΜΑ Β΄.

(συνέχεια)

Ἄρθρ. 16. Πᾶς τις ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν ἐνώπιον πολιτικοῦ Δικαστηρίου δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ αὐτήν. Ἄν δὲ γίνῃ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τὸ δικαστήριον ὄρκον εἰς κληρικόν, τότε ὁ τύπος δέον νὰ ἔχῃ ὡς ἀκολουθῶς: εἰ μὲν εἴνε Ἀρχιερεὺς, "Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ." εἰ δὲ ἱερεὺς ἢ ἱεροδιάκονος, "Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κλπ."

Ὁ οὕτω διδόμενος ὄρκος ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ κοινοῦ ὄρκου παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ πᾶσα παράβασις τιμωρεῖται καὶ κατὰ τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας. Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅπως μὴ ἐκπιπτή τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἀξίωμα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἐξετάζονται κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν κατοικίᾳ.

Πᾶν ὃ, τι εἰς πνευματικοὶ πατέρες γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ εἰπωσὶ τοῦτο ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 17. Τὰ πολιτικῶς ὀριζόμενα κακουργήματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποινὴν πνευματικῶς ἢ δὲ ἀπόφασις τῆς ποινικῆς καταδίκης ἐκτελεῖται, ἀφοῦ πρότερον καθαιρέθῃ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς κληρικὸς ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς.

Διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς γενομένας κατὰ κληρικῶν ἐπὶ πταίματι, ἢ πλημμελήματι, καὶ εἰτινες περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν οὕτω καταδικασθέντων, ὀρίζονται φυλακαὶ κεχωρισμέναι τῶν κοινῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Σχέσεις τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὰν ἀπαλίαν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ χρεῖος ἔχουσι νὰ περιέρχονται κατ' ἔτος, εἰ δυνατὸν, ὀλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν, εἰ δὲ μὴ, κατὰ διετίαν, ἦτοι τὸ μὲν ἡμισυ ἐν ἔτος, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ, εἰς ἄλλο ἔτος. Κατὰ τὰς περιοδείας αὐτῶν ὀφείλουσι ν' ἀγαθῶσι τὸν λαὸν εὐλογούντες, λειτουργοῦντες, διδάσκοντες καὶ συμβουλευόντες αὐτὸν εἰς τὴν ἐμπλήρωσιν τῶν τε θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Δικαιοῦνται δὲ νὰ ἐξετάζωσι καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἢ διαφωρὰν ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν συμβιβάζοντες ἢ διακάζοντες κληρικούς καὶ λαϊκούς ἐκκλησιαστικῶς ἰποφαινόμενοι κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας. (δρὰ τὰ ἄρθρα 13—14.)

Ἄρθρ. 19. Ὄφειλε δὲ καὶ ὁ λαὸς νὰ ὑποδέχεται τοὺς πνευματικούς αὐτοῦ ἀρχηγούς μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, νὰ ἔχῃ τὴν δεούσαν ὑποκοήν καὶ εὐπειθεῖαν πρὸς αὐτούς καὶ νὰ πειθεταὶ ἀγογγύστως εἰς τὰς εὐλόγους, νομίμους, καὶ δικαίας αὐτῶν δια-

τάξεις, "ὡς πρέπει χριστιανοὶ ἐπαγγελλόμενοι θεοσέβειαν". [α]

ΤΜΗΜΑ Δ΄.

Διαχειρήσεις τῆς ἱερᾶς περιουσίας ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων.

Περὶ ἐκκλησιῶν.

Ἄρθρ. 20. Κατὰ τὴν ἀνεκαθεν συνήθειαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε ἐνοριακῶν, εἴτε χωρικῶν, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν χριστιανῶν ἐκάστης κοινότητος, δύο ἢ πλεονότερα πρόσωπα, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας ἐκάστης ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ τιμιωτέρων, καὶ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῆς.

Ἄρθρ. 21. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι κατ' ἔτος λόγον τῆς διαχειρήσεως σὺτῶν ἐνώπιον μιᾶς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀρμοδίου αὐτῆς ὑπαλλήλου. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέλεξιν ἐν φανώσιν οἱ ἐπιτροπεὶ ὀφείλονται ἢ τυχὸν καταχωρεῖται, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσι τὸ ὀφειλόμενον πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ παύωνται ἀντικαθιστάμενοι δ' ἄλλων. Ἐὰν ὁμως ἀπειθῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τότε ὑποχρεοῦνται διὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ Μικρὰ μετ' ἄνθη.

Εἰς ἓνα δρόμο περπατεῖ
μικρὸ ἐν Ἀγγελάκι.
Καὶ ἄνθη πάντοτε κρατεῖ
ἵς τὸ ἓνα του χεράκι.

Κι' ὄλων τὰ φύλλα των σκορπᾷ
μὲ τρέλλα καὶ μὲ χάρι'
καὶ χύνει φῶς ἐκεῖ ποῦ πᾶ
σὺν χύνῃ τὸ φεγγάρι.

Εἰν' ἀγνή Κόρη ἐν πτηνῶ
ἀθῶν τοῦ αἰθέρος
ἄσμα Ἀγγέλου πρῶτῶ
εἶναι, αὐτὸς ὁ Ἔρω.

Πάντα χαρούμενη περᾷ
ὡσάν τὸ χελιδόνι
Ἐκεῖ ἵς τὸν δρόμον ποῦ γυρᾷ
καὶ μ' ἄνθη τὸν μυρόνευ.

Ἐνόσω εἰσε τρυφερᾷ
παίξε Κόρη καὶ γέλα.

[α] Ἐνταῦθα δέον ν' ἀποφασισθῇ τί πρέπει νὰ δίδωσιν οἱ χριστιανοὶ πρὸς ἐπιχορήγησιν τῶν Ἀρχιερίων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπικοῦ καὶ νὰ ὀρισθῇ δι' ἰδίαι τέσου κανονισμοῦ (δρὰ γενικούς κανονισμούς τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως).

γιατὶ παρέρχετ' ἡ χαρὰ
παρέρχεται ἡ τρέλλα.

Ἴσως θε' ν' ἔλθ' ἓνας καιρὸς
καὶ σὺ νὰ ἀθυμήσης
σὺν σὲ γνωρίσῃ ὁ σκληρὸς
Κόσμος, καὶ τὸν γνωρίσης.

Λευκωσία

E. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 190—192
,, συνήθη γερά,, 165—184
,, κόκκινα καὶ χαλασμένα 128—150
Ρακὴ σοῦμα ἢ ὀκὰ παρ. 60—65.
σταφίδες 44—46
στῆτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 22—24.
κρηθὴ ,, ,, 10—12.

Τὸ 55ον αἰνίγμα ἔλυσε καὶ ὁ ἐν Πόρτ
Σαῖδ ἀξιότ. κ. Ἰωάννης Γεωργάνος.

Λύσις τοῦ 62 αἰνίγματος

'Αρκ—βια—'Αραβία.

Λυτὴρ ὁ Κ. Θ. Σ.

Λύσις τοῦ θ' προβλήματος.

Τὸ μόριον «νὺν»

Λυτὴρ ὁ αὐτός.

Ἄινιγμα 63

Δύο ἀκριβῶς προθέσεις
εἰν' αἱ πρῶται συλλαβαὶ μου,
Καὶ κολυμβητῆς γενναῖος
εἰν' αἱ δύο ἔσχαται μου.
Ἐὰν δὲ μὲ ἐρωτήσης
ἐν συνόλω τί σημαίνω,
Θὰ σοὶ ἀπαντήσω ὅτι
σὲ ἐνδύω σὲ θερμάνω.

Ἐιδιοποιήσεις

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Καστᾶν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τιῶν ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πωλεῖται ἐπίσης μία μερίς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καστᾶν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλομένος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.